

Nr 481.

Av herrar **Braconier** och **Nilsson** i Svalöv, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 90, med förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 12 juni 1885 (nr 27) angående lösdrivares behandling, m. m.

De i Kungl. Maj:ts proposition nr 90 föreslagna ändringarna i lagen av den 12 juni 1885 angående lösdrivares behandling äro, enligt vad departementschefen anför, avsedda att provisoriskt avhjälpa de allvarligaste bristerna i lagen. Avsikten är att sedermera upphäva denna.

I den utformning som lagen får, om de föreslagna ändringarna vidtagas, blir den endast att betrakta som en övergångsbestämmelse. Departementschefen förutsätter, att det i administrativ ordning utfärdas anvisningar i vilka understrykes, att den nuvarande restriktiva tillämpningen av lagen bör fortfara och att alla de vid sidan därav befintliga vård- och hjälpåtgärderna böra tillgripas i första hand. Vid lagrådets behandling av ärendet yttrade justitierådet Beckman härom bl. a.: »Då de samhällsingripanden det här gäller äro av lika allvarlig art som straff, vore det enligt min mening riktigare att ändra rekvisiten i lagens 1 § än att i administrativ ordning söka påverka tillämpningen». En sådan ändring av 1 § har emellertid icke föreslagits i propositionen, och någon sådan omarbetning av lagrummet är ej heller enligt vår mening nödvändig. Vi finna det emellertid önskvärt, att riksdagen i stället beredes tillfälle att yttra sig över de närmare bestämmelser, som erfordras för lagens tillämpning och vilka Konungen skall meddela.

Med stöd av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta, att de närmare bestämmelser, som erfordras för tillämpning av lagen den 12 juni 1885 ang. lösdrivares behandling, underställas riksdagens prövning.

Stockholm den 22 mars 1950.

Jean Braconier.

Eric Nilsson,
Svalöv.